

**II Міжнародна науково-практична конференція
ІННОВАЦІЙНІ МЕТОДИ ТА ТЕХНОЛОГІЇ ПІДГОТОВКИ ФАХІВЦІВ
СОЦІАЛЬНОЇ СФЕРИ**

“Journal de Gynécologie Obstétrique et Biologie de la Reproduction”, 2014, vol. 43, nr 5, ss.351-360.

6. Kempieńska U., Małżeństwa młodocianych. Ciąża, ślub i co dalej?, Toruń 2012.

7. Kempieńska U., Mother's age and the marital-parental role fulfillment: the research report, „Społeczeństwo i Rodzina”, 2015, tom 44, zeszyt 3, ss. 174-185.

8. Kempieńska U., Nieletnie macierzyństwo-problem ogólnoswiatowy, Poznań 2017.

9. Kempieńska U., Patologia w dziedziczeniu zachowań seksualnych trzech pokoleń babkamatkacórka, w: Sociální pedagogika ve službě člověku a společnosti, pod. red. S. Neslušanová, I. Emmerová, E. Jarosz, Brno 2014, ss. 199-205.

10. Kempieńska U., Potrzeba pracy socjalnej z nastoletnimi małżeństwami i ich rodzinami, „Praca Socjalna”, 2015, nr 2, ss.3-20.

11. Urszula Kempieńska, Mykola Rudenko. Ryzykowne zachowania seksualne studentów w Polsce i na Ukrainie / I Międzynarodną Konferencję Naukową FODZINA Zagrożenia, problemy, perspektywy rozwoju I pomocy Pultusk, 9-10 kwiecień 2015 r, Česká republika, Brno. – ss.702-708.

12. Le Pape M-C., L'Hommeau B., Raynaud E., Les familles monoparentales en Europe: de nouvelles façons de faire famille pour de nouvelles normes?, w: Couples et familles, Insee Références, 2015, ss. 27-40.

13. Paranjothy S., Broughton H., Adappa R., Fone D., Teenage pregnancy: who suffers?, „Arch Dis Child”, vol. 94, nr 3, 2009, ss. 239-245.

14. Pison G., Les maternités précoces en recul dans le monde, “Population et Sociétés” 2012, nr 490, ss. 1-4.

УДК37.034(043.2)

**Коцар Я.О.,
Тищенко О.С.,**

Київський національний університет будівництва і архітектури, Київ

**ОСОБЛИВОСТІ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ
ПРОФЕСІЙНО-ТЕХНІЧНИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДІВ:
ОРГАНІЗАЦІЙНО-ПЕДАГОГІЧНІ УМОВИ**

Аналіз сучасного етапу розвитку професійно-технічних навчальних закладів (ПТНЗ) дозволяє стверджувати про те, що організація ефективної інноваційної діяльності вимагає запровадження системи моніторингу діяльності ПТНЗ, а науково-методична організація забезпечення інноваційної діяльності зможе виступати ресурсом інноваційної політики у навчальному закладі [1].

II Міжнародна науково-практична конференція ІННОВАЦІЙНІ МЕТОДИ ТА ТЕХНОЛОГІЇ ПІДГОТОВКИ ФАХІВЦІВ СОЦІАЛЬНОЇ СФЕРИ

Експериментальна діяльність в освіті дозволяє визначити ступінь ефективності тієї чи іншої інновації, визначити шляхи її реалізації. В педагогічній практиці експеримент трактується не тільки як метод наукового дослідження, але і як метод практичної діяльності педагогічного працівника, який дозволяє йому на основі аналізу власної діяльності удосконалити свої знання та уміння в контексті стратегічних завдань освіти України [2].

Сьогодні при створенні належних організаційно-педагогічних умов та відповідній їх підтримці може бути реалізоване бажання педагогічних працівників ПТНЗ займатись професійною діяльністю відповідно до сучасних вимог роботодавців.

Цікавим є такий приклад. Адміністрацією Дніпропетровського центру професійно-технічної освіти з поліграфії та інформаційних технологій були розроблені педагогічні умови впровадження інноваційних виробничих технологій в процес підготовки висококваліфікованих робітників ПТНЗ поліграфічного профілю, які потім протягом року застосовували в навчанні з метою апробації, а отримані результати потім було запропоновано, узагальнивши, до розповсюдження:

- формування позитивного психологічного клімату в ПТНЗ, який визначає успіх запровадження виробничих інновацій в процес підготовки висококваліфікованих робітників поліграфічного профілю. Критеріями позитивного психологічного клімату є: доброзичливий характер взаємовідносин педагогічних працівників з учнями ПТНЗ та з соціальними партнерами (роботодавцями); ступінь об'єднаності педагогічних працівників над єдиною проблемою «навчальний заклад визначає – як навчати, роботодавець – чому навчати»; конструктивний характер критики педагогічних працівників роботодавцями; відсутність невирішених конфліктів всередині педагогічного колективу; взаємопорозуміння, взаємоповага, толерантність, взаємодопомога;

- формування готовності педагогічних працівників до участі в експериментальній діяльності з впровадження інноваційних виробничих технологій у процес підготовки висококваліфікованих робітників: мотивація та стимулювання творчої активності, кар'єрного зростання педагогічних працівників; організація сумісної з роботодавцями діяльності по моніторингу інноваційних процесів у видавничо-поліграфічному комплексі України та поетапного запровадження програми психолого-педагогічного супроводу інноваційного розвитку ПТНЗ в цілому;

- розробка та реалізація програми стажування та підвищення педагогічної компетентності викладачів спецпредметів та майстрів виробничого навчання в умовах реального виробництва;

II Міжнародна науково-практична конференція ІННОВАЦІЙНІ МЕТОДИ ТА ТЕХНОЛОГІЇ ПІДГОТОВКИ ФАХІВЦІВ СОЦІАЛЬНОЇ СФЕРИ

- організація науково-методичної та експериментальної роботи, одне із завдань якої – проведення експерименту по систематичному відбору інноваційних виробничих технологій та їх впровадження в процес підготовки висококваліфікованих робітників для поліграфічної галузі України; формування та реалізація потреби у педагогічних працівників у пошуковій діяльності [3].

Розкриваючи сутність та зміст інноваційної діяльності педагогічних працівників, необхідно звернути особливу увагу на мотиваційний компонент цієї діяльності. Інноваційні процеси в ній тісно пов'язані з творчим компонентом діяльності викладача [4].

В поняття «педагогічна творчість» включаються і процеси педагогічних інновацій, а також створення нових оригінальних систем. Завдання, які висуває інноваційна діяльність, вимагають великого напруження та віддачі від усіх педагогічних працівників ПТНЗ. Організація ефективної інноваційної діяльності вимагає запровадження моніторингу діяльності навчального закладу, тобто самодослідження його ефективної діяльності. Вірно організоване науково-методичне забезпечення інноваційної діяльності зможе виступити ресурсом інноваційної політики в професійно-технічному навчальному закладі.

Запровадження в навчальний процес запропонованих педагогічних умов дозволить здійснити якісні зміни в процесі підготовки висококваліфікованих робітників, а також передбачити цілісну систему якісно нових взаємовідносин з усіма соціальними партнерами, що є найбільш вагомю умовою в умовах ринку праці та конкуренції робочої сили.

Характер сучасного процесу модернізації професійно-технічної освіти вимагає вищого рівня якісної діяльності педагогічних працівників. При цьому до основних критеріїв успішності інноваційних процесів належить наявність балансу інтересів усіх суб'єктів навчального процесу (учнів, батьків, педагогічних працівників, роботодавців) [5].

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Желюк О. Інформаційні технології в освітній діяльності / О. Желюк // Директор школи. – 2008. – №44. – С.4-9.
2. Завізна Н. Комп'ютеризація освіти в психолого-педагогічній літературі / Н. Завізна // Рідна школа. – 1999. – № 7-8. – С.59-62.
3. Івашко Л. М. Освітнянський простір як об'єкт впровадження нових інформаційних технологій / Л. М. Івашко // Вісник соціально-економічних досліджень. – 2007. – Вип. 25. – С. 132-139.

**II Міжнародна науково-практична конференція
ІННОВАЦІЙНІ МЕТОДИ ТА ТЕХНОЛОГІЇ ПІДГОТОВКИ ФАХІВЦІВ
СОЦІАЛЬНОЇ СФЕРИ**

4. Касьян В. А. Інформаційні технології навчання у професійно-технічних закладах / В. А. Касьян, О. І. Яковлев // Безпека життєдіяльності. – 2006. – №1. – С. 38-41.

5. Стрельников В. Ю. Інформаційні технології навчання / В. Ю. Стрельников // Проблеми освіти. – 2004. – №35. – С.84-85.

*Науковий керівник: Калениченко Р.А.,
канд. психол. наук, доцен.*

УДК 159.923.2(043.2)

Лич О.М.,
Національний авіаційний університет, Київ

**ТЕОРЕТИЧНИЙ АНАЛІЗ ПРОБЛЕМИ ЖИТТЄСТІЙКОСТІ
В КРИЗОВІЙ СИТУАЦІЇ**

Актуальною залишається проблема взаємодії людини з середовищем, вмінням адекватно реагувати на складні ситуації та зберігати у них життєву стійкість. Життя сучасної людини насичене різноманітними подіями, випадками, ситуаціями, що можуть мати характер випробувань і супроводжуватись внутрішніми переживаннями, реагуванням організму, зовнішніми реакціями. Оскільки середовище і ситуація містять чинники, які можуть особистістю сприйматись як позитивні або як негативні, їй відповідно до цього набувати з її боку суб'єктивної оцінки, а також сприяти вибору стратегії подолання та мобілізувати стійкість до складної кризової ситуації.

У психологічній літературі поняття «криза» використовується також у словосполученні понять «вікові кризи» та «кризові стани» особистості. «Вікові кризи» – це особливі, відносно нетривалі за часом (до року) періоди онтогенезу, що характеризуються різкими психологічними змінами [3, с. 180]. Виокремлюють «кризу дитинства», «криза підліткового віку», «кризу юнацького віку», «кризу зрілості», «кризу похилого віку» – ці кризи є нормативними процесами і необхідними для особистісного розвитку людини. «Криза як стан», породжена проблемою, що постала перед індивідом, якої він не може уникнути і яку він не може вирішити за короткий час і звичним способом. Це стан як наслідок накопичення нерозв'язаних життєво важливих проблем, суперечностей або подій, що призвели до втрати сенсу попереднього стилю життя, поведінки й діяльності (Вольнова Л.), характеризується тривалими глибинними переживаннями, розв'язання яких може призвести до нової якості життя.